

torná de vespres perquè ningú n'hagués esment, y tan violentas degueren d'esser las emocions allí rebudas, que al entrar á can March de la Font estava traspostat, groch, retut, com si li haguessen tret tota la carn de demunt á esgarrapadas.

Els pares de la Toneta al veurel en tan llastimós estat feren un crit de sorpresa.

— ¿Que hi ha?.....¿No has vist la noya?.....

Ell no pogué pas dir una sola paraula. Se llensá de colzes demunt la taula, ensemps que una mar de llágrimas brollava sens parar dels seus ulls inflats, com si per allí volgués escolarse son immens dolor.

— ¿Es morta, potser?... ..

No, no, anava senyalant l'Ignasi ab el cap y ab las mans.

— ¿Donch que hi ha?..... ¡Parla!... ¡Digas!... ..

El jove feu un esfors y pogué dir tan sols entre sanglots:

— ¡Ha tirat per mal cap!..... ¡Ha tirat per mal cap!..... ¡Perduda!

La escena que se succehí allavors era verament esglayadora. La mare, sobretot la mare, cayguda de genolls en terra en mitj son desconsol semblava fol·la..... Y l'Ignasi, l'aflligit Ignasi, no trobant cap paraula de consol, traspasá altra volta silenciós el portal de la masía, emprenent ab el cor trossejat el camí de casa seva.

HERMENEGILD CARRERA Y MIRÓ.

La Roca—Estiu de 1908.

LAUREA DALMAU

LA VEHINA

ACCIÓN DRAMÁTICA.

(Continuació.)

MATEU

El noy, el noy!

MARIA

Veurás: el jornal el porta sancer. Fora de lo que's gasta per colors y teles de

pintar, y encara ara no pinta gaire, que no té més vicis.....

MATEU

Ja ho sé: pero....

MARIA

Es clar qu'ara ab el seu jornal y'l negossi de la botiga estaríam com uns reys: mes.... que vols ferhi! Ja ho savém que la competencia mata sempre als més petits!

MATEU

Es clar que si.

MARIA

Peró..... ¿veus? si no hagués passat aixó, d'haver de plegar la botiga, encara no estaríam tant be. Perqué el noy, s'hauría posat á despatxar, y hauría sigut un botiguer; mentres qu'ara.....

MATEU, *interrompint*

Mentres qu'ara, ¿qué? que pots esperarne del teu fill?

MARIA

Mare de Deu! qui sab, home!

MATEU

Deu nos enguard que ens en haguessim de refiar gayre.

MARIA

Y ara, Mateu! ves quines coses de dir, també!

MATEU

Si no sabs tú el greu que'm sab haver de parlar aixís! Pero es lo que passa, molt á pesar nostre.

MARIA

Tú sempre ho veus pel cantó més negre. Tota m'espantas!

MATEU

Ja veurás més endavant..... Tot está perdut ab el nostre fill! tot está perdut....